

ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು.

ಸರಸ್ವತಿಯ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಗಂಗಾಧರ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿ ಹಾಕಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಕೂಡಿಸಿದ್ದ.

‘ಮಾವನವರು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾ’ ಶಾರದೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ್ದಳು.

‘ಅಯ್ಯೋ ಪೆದ್ದೇ. ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನು ರಿಟೈರ್ ಆಗ್ತೀನಿ. ಆಗ ಮನೇಲಿ ಕೂತು ಏನಾಡಲಿ? ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿ ಶುರು ಮಾಡಿರೋದು. ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದಿದ್ದ.

ಶಿವ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗಂಗಾಧರ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ.

‘ನೀನು ಶಾರದೆ ಈ ಭಾನುವಾರ ಪ್ರಭಾಕರನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಅವನ ಮಗಳು ನಮ್ಮ ಶಿವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಜೋಡಿ’ ಅತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದರು.

‘ಹೌದಲ್ಲಾ? ನೀನು ಏನಂತೀಯೆ ಶಾರಿ?’

‘ನನಗೆ ಈ ಮದುವೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ’ ಕಡ್ಡಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು ಶಾರದೆ.

‘ಯಾಕೆ? ಪ್ರಭಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಲಾ? ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲಾ?’

‘ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹುಡುಗಿ. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.’

‘ಅವಳು ಯಾಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು?’ ಅತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದರು.

‘ಶಿವ, ರಾಜೇಶ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೇ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕು.’

‘ಯಾಕೆ ಹಾಗಂತೀಯೆ?’

‘ಈಗಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಅಥವಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ. ಅವರಿಗೆ ಓದಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರು ಸ್ವಿಡೆಡರ್ ಅವರ ಜೀವನ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ.’

‘ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರಭಾಕರ ಮಾವಾಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟವಿದೆ. ಅವನ ಮಗಳನ್ನು ಬೇಡ ಅಂತಾನಾ?’ ಅತ್ತೆ ಕೇಳಿದ್ದರು.

‘ಅವನು ಈಗ ಬೇಡ ಅನ್ನಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗಿ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಡೋದು? ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗಳು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ನನಗೆ ನೋಡಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ.’

‘ನೀನು ಏನೇನೋ ಹೇಳಬೇಡ ಶಾರಿ. ಶಿವ ಅಂತಹವನಲ್ಲ’ ಗಂಗಾಧರ ಹೇಳಿದ್ದ.

‘ನಾನು ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳೋನಿ’ ಎಂದಿದ್ದಳು ಶಾರದೆ.

ಗಂಗಾಧರ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಹಿಂಜರಿದಿದ್ದ. ಅವಳು ಗಮನಿಸಿದ್ದಂತೆ ಸರಸ್ವತಿಗೂ ಗಂಗಾಧರನಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿಮೆಹೋಗಿತ್ತು. ಸರಸ್ವತಿ ಏನಾದರೂ ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ ಶಾರದೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸರಸ್ವತಿಯ ತಾಯಿ

ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದಾಗ ಗಂಗಾಧರ ಊರಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದೆ, ಶಿವ ಜೊತೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ಕಾಲ ಚಕ್ರ ಉರುಳಿತ್ತು. ಶಿವ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಗಿಸಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ರಾಜೇಶ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ರಾಗಿಣಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ.

ಕಲ್ಯಾಣಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ಬಿ.ಎ. ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ

ಅಣ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಂಜನಗೂಡಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎರಡೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮದುವೆ ಬಾಲರಾಜು ಜೊತೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬಾಲರಾಜು ಎಸ್.ಬಿ.ಐ.ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಈಗ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಗಂಗಾಧರ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಳಿಗೆ ತೆಗೆದು ಜಿರಾಕ್ಸ್ ಅಂಗಡಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಜೊತೆಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ರೀಪೇರ್, ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟು, ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ. ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಾಫಿ-ಟೀ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿದ್ದ. ಅಂಗಡಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾರದೆ ಮೈಸೂರು ತಲುಪಿದೊಡನೆ ತನ್ನ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಶುಭ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು.

ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ದೇಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಊದಿನಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸರಸ್ವತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ದೇಹ ಕುಗ್ಗಿತ್ತು. ಶಾರದೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರಿಶಿನ-ಕುಂಕುಮ

ಹಚ್ಚಿ, ಹಾರ ಹಾಕಿ, ಸೀರೆ ಹೊದಿಸಿದಳು.

ಗಂಗಾಧರ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಶಾಮಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಸರಸ್ವತಿಯ ಅಣ್ಣ ಅವನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದರು. ‘ನಿನಗೋಸ್ಕರ, ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರಸ್ವತಿ ಜೀವ ತೇಯ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಒಂಟಿ ಮಾಡಿ ಕೊರಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಲ್ಲಾ ಇದು ನ್ಯಾಯಾನಾ?’

ಗಂಗಾಧರನ ಬಳಿ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಊರು ತಲುಪಿದರು. ಮರುದಿನ ಮಕ್ಕಳು ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಹೊರಟರು.

‘ಶಿವ ನೀನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆ.

ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲ್ಲ. ರಾಜೇಶ ನಾನು ಶುಭಾನ್ವ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಆ ದಿನ

ಯಾವುದಾದರೂ ಅನಾಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಟೀಚರ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡು. ಆ ದಿನ

ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡು. ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ

ಸೀರೆ, ಪಂಚೆ, ಟವಲು ಕೊಡೋಣ’.

‘ಆಗಲೇಮ್ಮ’.

‘ಇರು. ಈ ಹಣ ಇಟ್ಟುಕೋ. ಇಷ್ಟತ್ತೆದು ಸಾವಿರ ಇದೆ’.

‘ಬೇಡಮ್ಮ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಲೆಕ್ಕರರ್ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಸ್ವತಿ ಟೀಚರೇ ಕಾರಣ. ನಾನೇ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತೀನಿ’.

‘ರಾಜೇಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಬಳಿನೋ, ಬೆಡ್‌ಶೀಟ್‌ನೋ ಕೊಡೋಣ. ಹಾಗೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು’ ಶಿವ ಹೇಳಿದ.

‘ನೀನಿವತ್ತು ಬರೀಯಾ?’

‘ಹುಂ. ಬರೀನಮ್ಮ. ನೀನು ಡೇಟ್ ತಿಳಿಸು’.

ಶಾರದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾಧರನ ತಾಯಿ ಕೇಳಿದರು.

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಿತ್ತೇನೆ ಶಾರದಾ?’

‘ಉಂಡ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಎಸೆಯುವ ಹಾಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಟೀಚರ್‌ನ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇವತ್ತು ನಾವು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ ಅನ್ನುವುದು ಮರೆಯಬೇಡಿ’.

‘ನಿನ್ನದ್ಯಾಕೋ ಅತಿಯಾಯ್ತು. ನೀನು ಬೇಕಾದರೆ ಆ ದಿನ ಹೋಗು, ಗಂಗಾಧರ ಬರಲ್ಲ’.

‘ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಪೋರ್ಚಿನಿಂದ ಅವರು ಸರಸ್ವತಿ ಟೀಚರ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಕ್ಕಾಗಲ್ಲ’.

‘ಹೋಗ್ತೀಯೇನೋ ಗಂಗಾಧರ?’

‘ಹೌದಮ್ಮ. ಶಾರದೆಗೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಕ್ಕೆ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ’ ಎಂದ ಗಂಗಾಧರ.

ಶಾರದೆ ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in